

ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

III-IV КОНГРЕС СХОДОЗНАВЦІВ

м. Київ,
23–24 грудня 2020 р.

Кримський
Крим
Кримське

ГЕЛЬВЕТІКА
ВИДАВНИЧИЙ ДІМ

ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

III-IV КОНГРЕС СХОДОЗНАВЦІВ

до 150-ї річниці від дня народження Агатангела Кримського

Частина I

23–24 грудня 2020 р.

Видавний дім
«Гельветика»
2020

НАУКОВИЙ КОМІТЕТ:

Володимир Казарін – професор (Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського);
Олексій Хамрай – професор (Інститут сходознавства імені А. Кримського НАН України);
Ольга Мавріна – доцент (Інститут сходознавства імені А. Кримського НАН України);
Marzea Godzinska – PhD (University of Warsaw);
Уміт Їлдиз – PhD, доцент (Посольство Республіки Туреччина в Україні, атташе з питань освіти);
Костянтин Комісаров – PhD, доцент (Київський університет імені Бориса Грінченка);
Ірина Дрига – PhD, доцентка (Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського);
Мехмет Челенк – PhD, доцент (Університет Улудаг);
Озкул Чобаноглу – PhD, доцент (Університет Хаджеттепе);
Ібрагім Шахін – PhD, доцент (Егейський університет);
Хакан Киримли – PhD, доцент (Університет Бількент);
Наріс Сейдаметова – PhD, доцент (Стамбульський університет);
Таміла Сеїтг'яєва – PhD, старший викладач (Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського).

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Бессараб Олександр Володимирович – в.о. завідувача кафедри східної філології ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;
Дрига Ірина Миколаївна – доцентка кафедри східної філології ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;
Сеїтг'яєва Таміла Решатівна – старший викладач кафедри східної філології ННІ Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;
Колега Юрій – інспектор кафедри східної філології ННІ філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського.

Т 66 III-IV Конгрес сходознавців (до 150-ї річниці від дня народження Агатангела Кримського): Збірник матеріалів м. Київ, 23–24 грудня 2020 р. – Київ: Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2020. – Ч. 1. – 184 с.

ISBN 978-966-992-356-1

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на III-IV Конгрес сходознавців (до 150-ї річниці від дня народження Агатангела Кримського), який відбувся на базі Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського 23–24 грудня 2020 р.

УДК 008(1-11)(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ДАВНІЙ СХІД

Stephan Theilig

A linked history. Brandenburg-Prussia
and the Islamic worlds in Eastern Europe..... 8

Гахреманіфар Навід, Петрова Озель Л. П.

Персоналії лікарів Давнього Ірану: етнокультурний аспект 9

Дергачева Л. В., Зайончковський Ю. В.

О находке дирхема Хана Ногая
в Арцизком районе Одесской области..... 13

Іванова Т. Ю., Бєляєва К. О., Маснюк В. Р.

Сучасні підходи до вивчення проблем історії Сходу
у шкільному курсі всесвітньої історії 16

Кравець М. С.

Інформаційний формат культури Давнього Сходу:
аксіологія проблеми 20

Лікарчук Д. С.

Легізм як чинник централізованої монархії..... 22

Мельник М. Т.

Символізм в костюмі Стародавнього Єгипту..... 25

Панишко С. Д.

Технологія таджину на території північних регіонів України
у XIV – XV ст. як кулінарний спадок Золотої Орди 29

Предеина М. Ю.

Государство и революция в Китае:
очерк с точки зрения культурной традиции 32

Тарасенко М. О.

Пам'ятники Стародавнього Єгипту в музеях України:
історія формування та сучасний стан 36

Ян Чжуан

Зародження школи танцю у Китаї..... 41

мистецтв ім. Б. Г. Возницького: Дослідження і матеріли. Науковий збірник. Вип. IV: 2012–2015. Львів, 2015. С. 1–28 (Додаток).

13. Артюх В. (упор.), Тарасенко М. (додаток). *Колекція старожитностей Близького Сходу Львівського музею історії релігії: каталог.* Львів: Видавничий відділ Львівського музею історії релігії «Логос», 2016.

14. Tarasenko M. Mummy-cover fragment Ar-227 in the Lviv Museum of History of Religion. Strudwick H. and Dawson J. (eds). *Ancient Egyptian Coffins: Past – Present – Future.* Oxford and Philadelphia, 2019. P. 215.

15. Тарасенко М. О. Фрагмент саркофага Мутемуй з колекції музею Східних цивілізацій у Золочівському замку. *Східний світ.* 2015. № 1. С. 37–46.

Ян Чжуан

*аспірант кафедри загальної педагогіки і педагогіки вищої школи
Харківського національного педагогічного університету
імені Г. С. Сковороди*

ЗАРОДЖЕННЯ ШКОЛИ ТАНЦЮ У КИТАЇ

Танці є дуже яскравим і динамічним проявом будь-якої культури, як правило вони мають довгу та цікаву історію розвитку, що тісно пов'язана з розвитком тієї чи іншої країни, її традиціями та устоями.

Історія танців в Китаї почалася багато століть тому і спочатку була пов'язана з ритуалами жертвоприношення, рухи яких були імпровізованими та не мали чіткої послідовності. Рухи імітували охоту або елементи повсякденного побуту людини. У цей час більшість танців була у вигляді хороводів, які супроводжувалися піснями, про це свідчать наскальні малюнки, що було знайдено у північно-західній та південно-західній частинах Китаю. Із подальшим розвитком суспільства змінювалися і його танці.

З часом танці почали тісно переплітатися з бойовими мистецтвами: у рухах танцюристів з'явилися елементи, притаманні техніці та стрибкам ушу [1, с. 40].

Зародження елементів сучасного танцю у Китаї припадає на 1000-500 ст. до н.е, коли в країні з'являються перші школи танцю. Так, за часів династії Чжоу в освіті дітей знаті виділялося 6 основних напрямків, одним із яких було музичне мистецтво, Юе. Вивчаючи Юе, діти занурювалися у світ музики, віршів, пісень та танців. Слід зазначити, що на той час Юе вважалося основним, а не додатковим

компонентом освіти. Разом із тим, зазначалося, що якщо етикет створює різницю між соціальними класами, то мистецтво їх об'єднує.

Під час правління династії Чжоу виникли спеціальні освітні заклади Да Сі Юе, які були створені для організації свят та церемоній для імператора. Саме тут почали готувати професійних танцюристів, які виконували спеціальні церемонні танці, призначені тільки для спеціальних заходів. Прикладом такого танцю є танець Лю Дай, який розповідає про війну імператора У з Ін Шаном, останнім імператором династії Ся, та приходу до влади династії Чжоу [2, с. 114].

Звісно, перші школи танцю у Китаї були створені виключно для дітей аристократії, які через танець вивчали історію країни та прославляли імператора. Танці, як правило, виконувалися на дипломатичних церемоніях, через танець демонструвалися престиж та сила держави.

Саме у цей час встановлюється і кількість учасників церемоніального танцю. Наприклад, у танці, який демонстрували імператору мало приймати участь 64 особи: 8 ліній по 8 осіб у кожній, тоді як для князів танець виконували 36 осіб: 6 ліній по 6 осіб у кожній з них. Будь-які зміни у постановках заборонялися.

Зазначимо, що така синхронність та масовість зберіглася у китайському танці і до нашого часу. У Китайських парках часто можна спостерігати вечірні танці, в яких приймають участь усі бажаючі, незалежно від статі та віку. Групи як правило великі, всі виконують однакові рухи, які їм демонструє професійний танцюрист. Така ж тенденція спостерігається на сучасних дискотеках для молоді та концертах.

Це свідчить про те, що китайці серйозно та з повагою відносяться до власних традицій, що обумовлено, перш за все, учінням Конфунфіція. Таким чином, на прикладі розвитку мистецтва танцю можна побачити значний вплив історичних культурних традицій на сучасне суспільство.

Список використаних джерел:

1. Инь Бовэнь. Особенности и проблемы изучения классического танца в Китайском ВУЗе. Мин науки, культуры, образования. 2019. № 4. С. 39–41
2. Чень Цзин. Становление художественно-педагогической традиции китайского классического танца. Вестник МГУКИ. 2012. 2(46). С. 112–116